

gør det på, er ved, at vi så bredt som overhovedet muligt står sammen om, at det kan lykkes. Der skal etableres fred i regionen, og kosovoalbenerne skal kunne vende tilbage til Kosovo i sikkerhed.

Fremskridtspartiet er fortsat imod, at egentlige landstyrker bliver indsat, men så snart, der er våbenhvile, skal vi være klar til at sætte en sikringsstyrke ind, der kan fastholde og vedligeholde den fred, der opstår. En sådan sikringsstyrke vil meget vel kunne bestå af en NATO-styrke. Der er ingen tvivl om, at NATO formentlig i den situation vil være dem, der bedst og hurtigst kan gå ind og sikre, at den fred, der opstår, kan blive ved.

Men det er lige så vigtigt, at man lige så hurtigt efter gør, hvad man kan for at få udskiftet NATO-styrken med en egentlig FN-styrke til at bevare freden og sikkerheden på længere sigt. Der er ingen tvivl om, at NATO som part i den væbnede konflikt vil have svært ved at stå i den situation, og der er ingen tvivl om, at en FN-styrke langt nemmere kunne løse den opgave.

Der er heller ingen tvivl for Fremskridtspartiet om, at sammen med FN-styrken er det vigtigt, at OSCE-landene igen genoptager det arbejde, som de var så godt i gang med. Og lad mig igen understrege, at det, der jo er vigtigt og grunden til, at det er vigtigt, at det både drejer sig om FN og om OSCE, er, at vi får russerne med igen.

Der er i området op imod 1 mio. flygtninge, op imod 1 mio. flygtninge, der været nødt til at flygte fra hus og hjem, familier, der er blevet splittet. Der er ingen tvivl om, at det, der skal til, er hjælp i nærområdet. Hjælp i nærområdet er nødvendig her og nu, og der skal sættes massivt ind med hjælp i nærområdet.

Derfor vil vi fra Fremskridtspartiets side foreslå, at vi denne gang, ligesom vi tidligere har gjort det, i denne væbnede konflikt opretter et nyt »Jutlandia«, man kunne sige »Jutlandia II«, altså et hospitalsskib, der kan sendes ned til området.

Vi har i øjeblikket nogle Storebæltssfærger, som ikke bliver benyttet, og som formentlig aldrig igen skal benyttes til den trafik, og hvor der kan være op mod 600 mennesker om bord. De ligger nede i Korsør. Samtidig ved vi, at der i Skrydstrup står pakket hospitalscontainere, der er klar til at blive sendt ud, hospitalscontainere, som blev etableret i forbindelse med Golfkrigen. Hvis man under ledelse af Røde Kors sørgede for, at en sådan færge kom over til

f.eks. Fredericia og blev klargjort, fik hospitalscontainere om bord, ville man i løbet af ganske få dage være i stand til at sende et hospitalsskib til området.

Spørgsmålet er, hvad regeringen siger til det. Spørgsmålet er, hvad udenrigsministeren siger til det. Her er der en oplagt mulighed for at sætte ind med en kraftig humanitær hjælp med noget, som vi jo i virkeligheden har prøvet før, nemlig et hospitalsskib.

Fremskridtspartiet er som nævnt medforslagsstillere til det forslag til vedtagelse, som et stort flertal i Folketinget har fremsat. Vi kan fra Fremskridtspartiets side ikke støtte de forslag, der er fremsat hverken af Enhedslisten eller SF.

Det, der er vigtigt for Fremskridtspartiet at understrege, er, at politikerne, et stort flertal i Folketinget, i sin tid – uden Fremskridtspartiet, javel, men et stort flertal har defineret den opgave, der skal løses. Man har givet grønt lys til NATO til at løse opgaven. Så er det også på tide, at vi i Fremskridtspartiet indser, at det er, som det er. Sådan ser virkeligheden ud, og når det er virkeligheden, så er det vores opfattelse, at det er på tide, at politikerne så også holder deres mund og lader NATO udføre den opgave, som vi har pålagt dem.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil indledningsvis gerne takke udenrigsministeren for den redegørelse, der er blevet afgivet tidligere i dag, en redegørelse, som vi fra Kristeligt Folkepartis side gerne tager til efterretning.

Det er jo en ganske alvorlig sag, som vi har til behandling her i dag. Der er sagt mange ord og også draget mange sammenligninger historisk set i forhold til det, vi oplever i Serbien i dag. Alligevel vil jeg sige, at det er, som om jeg i hvert fald i den forbindelse mangler ord at sætte på det, vi rent faktisk er vidner til.

Også i denne her sammenhæng har tilbagemarket på historien været fremdraget, også i nogle af de forslag til vedtagelser, der ligger på vore borde i dag, og det synes jeg da på mange måder kan være relevant også i det øjemed at lære af historiens fejl. Der er selvfølgelig blevet begået fejl også historisk set i denne her konflikt. Det ville være bedre, om ting – sådan som vi kan se det i dag – havde været gjort anderledes, men ting er nu engang gjort sådan, som de er, og det er på det grundlag, vi også må handle i dag. Det er ikke kun nationer og orga-